

NOTY O AUTORACH

Ks. Jerzy B a j d a, profesor, teolog. Urodzony w 1928 r. w Krakowie. Studia z zakresu teologii w Instytucie Teologicznym w Tarnowie, prawa kanonicznego na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim oraz teologii moralnej na Papieskim Wydziale Teologicznym w Krakowie.

W latach 1969-1973 wykładowca teologii moralnej na tymże Papieskim Wydziale Teologicznym. Od 1973 r. pracownik naukowo-dydaktyczny Akademii Teologii Katolickiej (obecnie Uniwersytet im. Kardynała Stefana Wyszyńskiego) w Warszawie, związany z Instytutem Studiów nad Rodziną w Łomiankach.

Członek Rady Naukowej Instytutu Jana Pawła II KUL i zespołu redakcyjnego kwartalnika „Ethos”.

Główne obszary badań: podstawy teologii moralnej, szczególnie teologia powołania oraz problematyka teologiczno-moralna małżeństwa i rodziny.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Powołanie małżeństwa i rodziny* w serii „Teologia Małżeństwa i Rodziny”, t. 1 (1980); *Powołanie chrześcijańskie jako zasada teologii moralnej* (1984).

Dino B o f f o, dziennikarz, publicysta. Urodzony w Asolo (Treviso, Włochy). Studia na wydziale humanistycznym uniwersytetu w Padwie.

Od 1979 roku dziennikarz, m.in. dyrektor wydawanego w Treviso dziennika „Vita del popolo”. W 1991 mianowany wicedyrektorem dziennika „Avvenire”, od 1994 – dyrektorem.

Od 1998 także dyrektor programów informacyjnych nadawanych przez telewizję satelitarną Sat2000 oraz rozgłośnie radiową BluSat2000 (należące do Konferencji Episkopatu Włoch). Członek zarządu krajowego włoskiej Akcji Katolickiej, przez pewien czas sekretarz generalny.

Wyróżniony m.in. Premio della Pace 2003.

Maria B r a u n - G a ł k o w s k a, profesor, psycholog, psychoterapeuta. Urodzona w 1939 r. w Milechach. Studia filozoficzno-psychologiczne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1961 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL, obecnie kierownik Katedry Psychologii Wychowawczej i Rodziny KUL. Psychoterapeuta w Ośrodku Terapii Psychologicznej im. Natalii Han-Ilgiewicz w Lublinie. Współpracownik Duszpasterstwa Akademickiego oraz Duszpasterstwa Rodzin.

Członek Komisji Episkopatu do spraw Duszpasterstwa Kobiet, International Academy of Family Psychology, Towarzystwa Naukowego KUL.

Główne obszary badań: psychologia rodziny i wychowania, projekcyjne metody badania osobowości, metodyka nauczania.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Wpływ telewizji na niektóre cechy osobowości dzieci* (1967); *Miłość aktywna. Psychiczne uwarunkowania powodzenia małżeństwa* (1980); *Rozmowy o życiu i miłości* (1981); *Psychologia domowa* (1985); *Trudne pytania. Listy o życiu i miłości* (1990); *Psychologiczna analiza rodzin osób zadowolonych i niezadowolonych z małżeństwa* (1992); *W tę samą stronę. Książka dla nauczycieli o wychowaniu i lekcjach wychowawczych* (1994); *Zabawa w zabijanie* (2000).

George Leonard Carey, doktor, teolog. Urodzony w 1935 r. w Londynie. Studia w King's College na Uniwersytecie Londyńskim i w London College of Divinity.

Od 15. roku życia zatrudniony jako goniec w London Electricity Board. Po święceniach kapłańskich wikariusz parafii St. Mary's w Islington w North London. Od 1966 r. wykładowca teologii w Oak Hill Theological College, od roku 1970 wykładowca i kapelan w St. John's College. W latach 1975-1982 wikariusz parafii St. Nicholas w Durham, kapelan więzienny w areszcie dla młodocianych oraz kapelan wojskowy Royal Air Force w Durham. Od 1991 do 2002 r. prymas wspólnoty anglikańskiej.

W latach 1982-1987 dyrektor Trinity College w Bristolu, członek Synodu Generalnego, Board for Mission and Unity (przewodniczący Faith and Order Advisory Group), Council for Church's Ministry (ACCM) i Theological and Religious Studies Board of the Council for National Academic Awards (CNAA).

Główne obszary badań: rozumienie osoby Jezusa Chrystusa, ekumenizm, związki między wspólnotą anglikańską a Kościołem rzymskokatolickim.

Najważniejsze publikacje książkowe: *A Charter for the Church: Sharing a Vision for the 21st Century* (współautor 1993); *The Cruelty of Heresy: An Affirmation of Christian Orthodoxy* (współautor 1993); *The Church in the Market Place* (1994); *Canterbury Letters to the Future* (1998); *Soul Friend* (współautor, 2001).

Kard. Darío Castrillón Hoyos, prawnik kanonista, socjolog. Urodzony w 1929 r. w Medellín (Kolumbia). Studia z zakresu prawa kanonicznego na Papieskim Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie, z zakresu nauk społecznych na uniwersytecie w Louvain w Belgii.

W latach 1954-1971 wikariusz w Segovia de Yarumal, dyrektor ruchu „Cursillos de Cristiandad” i delegat Akcji Katolickiej (1959). Następnie wykładowca prawa kanonicznego oraz sekretarz generalny Konferencji Episkopatu Kolumbii. W 1971 r. konsekrowany i mianowany nuncjuszem w Kolumbii oraz biskupem koadiutorem Pereiry. Od 1976 r. ordynariusz tej diecezji. W latach 1983-1987 sekretarz generalny, a w latach 1987-1991 przewodniczący Rady Episkopatów Ameryki Łacińskiej (CELAM). W 1992 r. mianowany arcybiskupem metropolitą Bucaramangi. Od 1996 r. proprefekt, a od 1998 prefekt Kongregacji do spraw Duchowieństwa. W 1998 kreowany kardynałem. Od 2000 r. przewodniczący Papieskiej Komisji „Ecclesia Dei” i Międzynarodowej Rady do spraw Katechezy.

Andrzej Derdziuk OFM Cap, profesor, teolog. Urodzony w 1962 r. w Skierbieszowie w województwie lubelskim. Studia z zakresu teologii i filozofii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

W 1991 r. magister nowicjatu w Zakonie Braci Mniejszych Kapucynów w Nowym Mieście, w latach 2000-2003 ojciec duchowny braci juniorystów w Lublinie. Od 1991 do 1994 r. ojciec duchowny WSD Kapucynów w Lublinie, a w latach 1994-2000 r. rektor seminarium. Od 1994 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL, od 2002 r. kierownik Katedry Teologii Moralnej Ogólnej, od 2003 r. dyrektor Instytutu Teologii Moralnej KUL.

W latach 1996-1999 wiceprzewodniczący Konferencji Rektorów Polskich Seminariów Duchownych Diecezjalnych i Zakonnych. Sekretarz Sekcji Polskich Teologów Moralistów.

Członek Towarzystwa Naukowego KUL.

Wyróżniony Medalem Zasłużonego dla Honorowego Krwiodawstwa.

Główne obszary badań: historia teologii moralnej, zagadnienia związane z formacją do życia konsekrowanego, sakrament pokuty.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Grzech w XVIII wieku. Nurty w polskiej teologii moralnej* (1996); *Radość chrześcijanina* (red., 1999); *Franciszkańskie kierownictwo duchowe* (red., 2000); *Aretologia w podręcznikach moralistów kapucyńskich w okresie między Soborem Watykańskim I a Watykańskim II* (2001); *Moralne aspekty przemian cywilizacyjnych* (współred., 2001); *Wartości u podstaw demokracji* (współred., 2002); *Aretologia konsekrowana, czyli cnoty zakonne* (2003).

Czesław D r ą ż e k SJ, doktor habilitowany, teolog. Urodzony w 1934 r. w Mogielnicach k. Rzeszowa. Studia filozoficzne na Wydziale Filozoficznym Towarzystwa Jezusowego w Krakowie, teologiczne na Wydziale Teologicznym „Bobolanum” Towarzystwa Jezusowego w Warszawie i na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Wieloletni duszpasterz młodzieży akademickiej w Krakowie (1963-1980). W latach 1968-1969 diecezjalny duszpasterz rodzin w archidiecezji krakowskiej. Od 1972 do 1978 r. rektor Kolegium Księża Jezuitów w Krakowie. W latach 1980-1983 redaktor w Redakcji Centralnej Radia Watykańskiego. Następnie, do 1990 r., przełożony Rezydencji Księża Jezuitów w Krakowie, wykładowca na Wydziale Filozoficznym Towarzystwa Jezusowego w Krakowie. Od 1991 r. redaktor naczelny polskiego wydania „L'Osservatore Romano”.

Wicypostulator beatyfikacji o. Jana Beyzyma. Członek Międzynarodowego Instytutu Serca Jezusa.

Główne obszary zainteresowań: teologia, duszpasterstwo, nauczanie Jana Pawła II.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Postugacz trędowatych* (1977); *Bóg bliski* (1984); *Positio Causae Servi Dei Joannis Beyzym* (1990); *Szkoła apostołstwa i modlitwy* (1991); *Vie activité et sainteté du Serviteur de Dieu Jan Beyzym (1859-1912)* (1991); *Prêtre de la Compagne de Jésus* (1991).

Leon D y c z e w s k i OFMConv, profesor, socjolog, filozof społeczny, teolog. Urodzony w 1936 r. w Małopolu k. Radzimina. Studia filozoficzne i teologiczne w Wyższym Seminarium Duchownym oo. Franciszkanów w Łodzi i w Krakowie, studia z zakresu nauk społecznych na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1966 r. pracownik naukowo-dydaktyczny Wyższego Seminarium Duchownego oo. Franciszkanów, a od 1969 r. Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. Obecnie kierownik Katedry Socjologii Kultury. Dyrektor Studium Komunikowania Społecznego i Dziennikarstwa oraz Akademii Społecznej. Jednocześnie w latach 1979-1980 wykładowca w Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie, a w latach 1989-1990 w Akademii Medycznej w Lublinie. Członek Zespołu Doradców Ministra Pracy i Polityki Socjalnej (1991-1992).

Były członek Rady do spraw Polityki Społecznej przy Prezydencie RP oraz Rządowej Komisji Ludnościowej. Obecnie członek Polskiego Towarzystwa Socjologicznego, Polskiego Towarzystwa Gerontologicznego, Towarzystwa Naukowego KUL, Komisji Episkopatu Polski do spraw Środków Społecznego Przekazu i Komisji Episkopatu Polski do spraw Kultury, Europäische Federation für Katholische Erwachsenenbildung (członek prezydium), Collegium Philosophicum des Forschungsinstitutes für Philosophie (Hanower), Komitetu Pracy i Polityki Społecznej PAN. Sekretarz Rady Naukowej Instytutu Jana Pawła II KUL.

Główne obszary badań: kultura, rodzina, grupy etniczne, działalność Kościoła.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Pisma świętego Maksymiliana M. Kolbego, franciszkanina*, t. 1-7 (współred., 1970); *Więź pokoleń w rodzinie* (1976); *Rodzina polska i kierunki jej przemian* (1981); *Ten, który rozdał życie* (1983); *Święty Maksymilian Maria Kolbe* (1984); *Dokumenty społeczne Kościoła*, t. 1-2 (współred., 1987); *Człowiek w społeczności. Refleksje nad społecznym nauczaniem Jana Pawła II* (red., 1988); *Integrationsprozesse in der modernen Gesellschaft* (red., 1988); *Wspólnota miejscem tworzenia* (red., 1992); *Wartości w kulturze polskiej* (red., 1993);

Kultura polska w procesie przemian (1993); *Polacy w Bawarii: tożsamość etniczno-kulturowa i wchodzenie w społeczeństwo niemieckie* (1993); *Kultur im Wandlungsprozess der Gesellschaft* (1993); *Private and Public Social Inventions in Modern Societies* (współred., 1994); *Człowiek człowiekowi... Rzecz o św. Maksymilianie Kolbe* (1994); *Ludzie starzy i starość w społeczeństwie i kulturze* (1994); *Rodzina – społeczeństwo – państwo* (1994).

Roman D z w o n k o w s k i SAC, profesor, socjolog i historyk. Urodzony w 1930 r. w Dzwonku na Mazowszu. Studia z zakresu nauk społecznych na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim i w Instytucie Katolickim w Paryżu.

W latach 1961-1994 wykładowca w WSD Księży Pallotynów w Ołtarzewie (1967-1972 – rektor). Od 1977 r. pracownik naukowy KUL, obecnie kierownik Katedry Socjologii Grup Etnicznych na Wydziale Nauk Społecznych. W latach 1994–2001 wykładowca w seminarium duchownym diecezji kamieniecko-podolskiej w Gródku Podolskim na Ukrainie.

Członek Komitetu Badań nad Polonią PAN oraz Rady Krajowej Stowarzyszenia „Wspólnota Polska”. Członek rad redakcyjnych i redakcji czasopism: „Studia Polonijne”, „Przegląd Wschodni”, „Przegląd Polonijny”, „Roczniki Nauk Społecznych KUL”.

Wyróżniony Srebrnym Medalem Sekretariatu Stanu Stolicy Apostolskiej, Nagrodą „Przeglądu Wschodniego”, Nagrodą Wydawców Katolickich „Feniks”, Nagrodą Polskiego Ośrodka Społeczno-Kulturalnego w Londynie im. T. Murdzeńskiego.

Główne obszary badań: polskie mniejszości narodowe na dawnych Kresach Wschodnich I i II Rzeczypospolitej; Kościół katolicki i Polacy w dawnym ZSRS i w państwach ościennych na Wschodzie.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Społeczne listy pasterskie biskupów polskich 1891-1918* (1974); *Polska opieka religijna we Francji w latach 1909-1939* (1988); *Za wschodnią granicą 1917-1993* (1994, 1995); *Polacy na dawnych Kresach Wschodnich* (1995); *Kościół katolicki w ZSSR 1917-1939. Zarys historii* (1997); *Losy duchowieństwa katolickiego w ZSSR 1917-1989. Martyrologium* (1998); *Skazani jako „szpiedzy Watykanu”. Z historii Kościoła katolickiego w ZSRR 1918-1956* (współautor i red., 1998); *Postawy katolików obrządku łacińskiego na Ukrainie wobec języka polskiego* (współautor, 2001); „*Bez sądu, świadków i prawa...*”. *Listy z więzień łagrów i zesłania do Delegatury PCK w Moskwie 1924-1937* (współautor i red., 2001); *Świadomość narodowa młodzieży polskiego pochodzenia z byłego ZSRR w Polsce. Problem tożsamości* (współautor, 2001); *Leksykon duchowieństwa polskiego represjonowanego w ZSRS 1939-1988* (2003).

Kard. Roger Etchegaray, teolog. Urodzony w 1922 r. w Espelette. Studia na Papieskim Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie.

W 1969 r. konsekrowany, mianowany biskupem Paryża. Od 1970 do 1985 r. arcybiskup Marsylii. W latach 1975-1982 przewodniczący Konferencji Biskupów Francji. Od 1984 r. wielokrotnie delegowany z posłaniami papieskimi do Sarajewa, Rwandy, Chin, Rosji, Wietnamu, Afryki Południowej, na Kubę i do Ziemi Świętej. W latach 1984-1995 przewodniczący Papieskiej Rady „Cor Unum”, 1984-1998 – „Iustitia et Pax”. Od 1994 r. przewodniczący Głównego Komitetu Wielkiego Jubileuszu Roku 2000.

Doktor honoris causa uniwersytetu w Louvain-La-Neuve w Belgii.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Dieu à Marseille* (1976); *J'avance comme un âne: à temps et à contretemps* (1984); *Wiara Kościoła* (współautor, 1985); *L'Évangile aux couleurs de la vie* (1987); *Petite vie de Eugène de Mazenod (1782-1861)* (1995).

Bp Rino Fisichella, profesor, teolog. Urodzony w 1951 r. w Codogno (Lodi). Studia teologiczne na Papieskim Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie.

W latach 1981-2001 wykładowca na tymże uniwersytecie. W 2001 mianowany rektorem Papieskiego Uniwersytetu Laterańskiego oraz dyrektorem Instytutu Studiów nad Małżeństwem i Rodziną na tej uczelni.

Od 1995 r. rektor kościoła św. Grzegorza z Nazjanzu przy Izbie Deputowanych Parlamentu Włoskiego. Biskup pomocniczy Rzymu od 1998 r.

Członek Kongregacji Nauki Wiary i Kongregacji do spraw Świętych.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Hans Urs von Balthasar. Amore e credibilità del cristianesimo* (1981); *La rivelazione: evento e credibilità* (1985); *Cos'è la teologia?* (1985); *Dizionario di Teologia fondamentale Assisi* (1990); *Noi Crediamo. Per una teologia dell'atto di fede* (1993); *La Teologia fondamentale. Convergenze per il terzo millennio* (1997); *Quando la fede pensa* (1998); *Commento teologico-pastorale a „Fides et ratio”* (1999); *I segni del Giubileo* (1999); *Gli anni santi attraverso le bolle* (1999); *Inno alla Trinità* (2000); *Il Concilio Vaticano II: ricezione e attualità alla luce del Giubileo* (2000); *Gesù di Nazareth profezia del Padre* (2000); *La via della Verità* (2003).

Kard. Carlo F u r n o, profesor, prawnik. Urodzony w 1921 r. w Bairo Canavese we Włoszech. Studia z zakresu teologii na Salesian Pontifical University (Turin-Crocetta), z zakresu prawa na Papieskim Uniwersytecie Laterańskim w Rzymie.

Sekretarz nuncjatury w Kolumbii (1953-1957) i w Ekwadorze (1957-1960), sekretarz Delegatury Apostolskiej w Jerozolimie (1960-1962), pracownik Sekretariatu Stanu do spraw Palestyny i Bliskiego Wschodu (1962-1973).

W latach 1966-1973 profesor Pontifica Accademia Ecclesiastica.

W 1973 r. konsekrowany, arcybiskup tytularny Abari. Od tegoż roku nuncjusz apostolski w Peru, a następnie, od 1978 – w Libanie, od 1982 – w Brazylii, od 1992 – we Włoszech.

Od 1995 r. Wielki Mistrz Zakonu Rycerzy Świętego Grobu Jerozolimskiego.

Jerzy W. G a ł k o w s k i, profesor, filozof, etyk. Urodzony w 1937 r. w Jutrosinie k. Rawicza (woj. poznańskie). Studia filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1961 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL, od 1968 r. w Katedrze Etyki, obecnie kierownik Katedry Etyki Społecznej i Politycznej. W latach 1983-1989 zastępca kierownika Instytutu Jana Pawła II KUL, obecnie członek Rady Naukowej. Od 1993 przewodniczący Rady Programowej Radia Lublin.

Członek Towarzystwa Naukowego KUL, członek zarządu Bureau International Catholique de l'Enfance, Societas Internationalis Scotistica, Societé Internationale Thomas d'Aquin, Polskiego Towarzystwa Ergonomicznego, Polskiego Towarzystwa Filozoficznego (wiceprzewodniczący oddziału lubelskiego), Towarzystwa Naukowego KUL (1992-1996 – przewodniczący Wydziału Filozoficznego i członek Zarządu Głównego).

Główne obszary badań: teoria moralności, antropologia, etyka i historia etyki.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Praca i człowiek. Próba filozoficznej analizy pracy* (1980); *Podstawowy wymiar bytowania* (1992); *Wolność i wartość* (1993).

Kard. Józef G l e m p, doktor obojga praw, arcybiskup metropolita warszawski, Prymas Polski. Urodzony w 1929 r. w Inowrocławiu. Studia w Prymasowskim Wyższym Seminarium Duchownym w Gnieźnie, w Arcybiskupim Seminarium Duchownym w Poznaniu oraz w Rzymie na Papieskim Uniwersytecie Laterańskim i Papieskim Uniwersytecie Gregoriańskim.

W latach 1956-1958 duszpasterz w archidiecezji gnieźnieńskiej. Od 1964 do 1967 r. sekretarz w Prymasowskim Wyższym Seminarium Duchownym w Gnieźnie, 1965-1967 – notariusz w Kurii Metropolitalnej Gnieźnieńskiej i notariusz, a następnie także obrońca węzła małżeńskiego (do 1970) w Trybunale Metropolitalnym w Gnieźnie. W latach 1967-1979 referent w Sekretariacie Prymasa Polski w Warszawie, sekretarz i kapelan kard. Stefana Wyszyńskiego na terenie archidiecezji gnieźnieńskiej, 1968-1979 asystent na Wydziale Prawa Kanonicznego ATK, 1975-1979 sekretarz Komisji Episkopatu do spraw Instytucji Polskich w Rzymie.

W latach 1979-1981 – biskup warmiński, przewodniczący Komisji Episkopatu Polski „Iustitia et Pax”, współprzewodniczący zespołu legislacyjnego Komisji Wspólnej Rządu i Episkopatu. Od 1981 r. arcybiskup metropolita gnieźnieński (do 1992) i warszawski, Prymas Polski, przewodniczący Rady Głównej Episkopatu (od 1997 – Rady Stałej), przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski. W 1983 r. kreowany kardynałem.

Kustosz relikwii św. Wojciecha, członek watykańskiej Kongregacji dla Kościołów Wschodnich, Papieskiej Rady „Iustitia et Pax” i Papieskiej Rady do spraw Kultury. Adwokat Roty Rzymskiej.

Doktor honoris causa m.in. Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie, Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, University of Santo Tomas w Manili (Filipiny), Università degli Studi di Bari (Włochy), Seton Hall University w South Orange NJ (USA), Loyola University of Chicago (USA). Baliw Wielkiego Krzyża Honoru i Dewocji Zakonu Maltańskiego, Wielki Przeor Zwierzchnictwa Polskiego Zakonu Rycerskiego Grobu Bożego w Jerozolimie, honorowy członek Papieskiej Międzynarodowej Akademii Maryjnej, honorowy obywatel m.in. Inowrocławia, Miechowa, Lidzbarka Warmińskiego, Castel Sant’Elia i Codroipo (Włochy).

Najważniejsze publikacje książkowe: *De conceptu fictionis iuris apud Romanos* (1974); *Lexiculum iuris romani* (1974); *Przez sprawiedliwość ku miłości* (1982); *Kościół na drogach Ojczyzny* (1985); *Kościół i Polonia* (1986); *O Eucharystii* (1987); *Nauczanie pasterskie* (t. 1-4, 1981-1988); *Nauczanie społeczne 1981-1986* (1989); *Zamyślenia Maryjne* (1990); *Tysiąclecie wiary św. Włodzimierza* (1991); *Gniezno – ciągła odnowa* (1991); *Solidarietà. La Polonia che sogniamo* (1991); *Na Skatce – na opoce* (1991); *Być znakiem miłości* (1994); *Rodzina drogą Kościoła* (1995); *Piętnaście lat postugi prymasowskiej* (1997); *Poles – We Enter Now the Twenty-First Century* (1998); *Zachowanie tożsamości narodowej a solidarność międzyludzka* (1998); *Z krzyżem przez dzieje wierzącej Stolicy* (1998).

Leonard A. G ó r k a SVD, profesor, teolog. Urodzony w 1936 r. w Cieszynie. Studia filozoficzno-teologiczne w Misyjnym Seminarium Duchownym Księży Werbistów w Pieniężnie, teologiczne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Wykładowca w Misyjnym Seminarium Duchownym Księży Werbistów w Pieniężnie (obecnie Wydział Teologii Uniwersytetu Mazursko-Warmińskiego). Od 1973 r. pracownik naukowy KUL (Sekcja Teologii Porównawczej i Ekumenicznej), od 1983 r. w Instytucie Ekumenicznym; kierownik Katedry Teologii Ekumenicznej (od 2003).

Członek korespondent Societas Oecumenica (Strasburg), Missionswissenschaftliches Institut (St. Augustin), Towarzystwa Naukowego KUL i Lubelskiego Towarzystwa Naukowego.

Główne obszary badań: teologia dogmatyczna; historia ruchu ekumenicznego ze szczególnym uwzględnieniem badań słowiańskich; teologia jedności Kościoła i jedności chrześcijan; problematyka cyrylo-metodiańska.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Dziedzictwo Ojców. Ekumeniczny charakter tradycji welehradzkiej* (1995); *Kościoty czy Kościół. Wybrane zagadnienia z ekumenizmu* (1995); *Święci Cyryl i Metody a pojednanie* (2001); *Karta Ekumeniczna (Charta Oecumenica). Opracowanie i komentarz* (2002).

Ks. Krzysztof G ó ź d ź, profesor, teolog. Urodzony w 1955 r. w Lubartowie. Studia teologiczne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, Katolickim Uniwersytecie w Eichstätt, uniwersytecie w Monachium oraz na Papieskim Fakultecie Teologicznym „Marianum” w Rzymie.

W latach 1989-1997 dyrektor Diecezjalnego Domu Rekolekcyjnego w Lublinie, od 1989 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL, obecnie kierownik Katedry Historii Dogmatów, kurator Katedry Teologii Historycznej, dyrektor Instytutu Teologii Dogmatycznej.

Członek redakcji naczelnej *Encyklopedii katolickiej*, redaktor naczelny „Roczników Teologicznych”, z. 2. Od 2000 r. członek Sekcji Teologii Komitetu Badań Naukowych (KBN), a obecnie

przewodniczący Sekcji Teologii KBN do spraw Projektów Badawczych. Członek Towarzystwa Naukowego KUL i Lubelskiego Towarzystwa Naukowego.

Główne obszary badań: teologiczne rozumienie historii, chrześcijański sens dziejów (szczególnie według W. Pannenberg i O. Cullmanna), antropologia teologiczna (K. Rahner, R. Guardini, W. Pannenberg i in.), chrystologia personalistyczna, eschatologia, protologia, sakramentologia, mariologia oraz teologia historii zbawienia, systemy teologii niemieckiej i europejskiej.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Jesus Christus als Sinn der Geschichte bei Wolfhart Pannenberg* (1988); *Historia i Logos* (współred., 1991); *Nowa ewangelizacja odpowiedzią na wyzwania obecnego czasu* (red., 1993); *In Te Domine speravi* (współred., 1996); *Teologia historii zbawienia według Oscara Cullmanna* (1996); *Bóg, Ojciec wszystkich* (współred., 1999); *Teologia współczesna o szatanie* (red., 2000); *Zwycięstwo wiary* (tekst polsko-niemiecki, 2002).

Bp Amédée Grab, urodzony w 1930 r. w Schwyz w Szwajcarii. Od 1950 r. w Zgromadzeniu św. Benedykta. W latach 1987-1995 biskup pomocniczy diecezji w Lozannie, Genewie i Fryburgu, w latach 1995-1998 ordynariusz tejże diecezji. Od 1998 r. ordynariusz w Chur w Szwajcarii. Przewodniczący Rady Konferencji Biskupów Europy (CCEE).

Wacław Grzybowski, doktor, filolog, poeta. Urodzony w 1965 r. w Moskwie (ZSRR). Studia z zakresu filologii angielskiej w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Opolu.

W latach 1990-1994 asystent na tej uczelni. Od 1994 pracownik naukowo-dydaktyczny Uniwersytetu Opolskiego.

Członek Polish Association of American Studies (PAAS), Polish Association of Studies in English (PASE), Polskiego Towarzystwa Filozoficznego oraz Stowarzyszenia Rodzin Katolickich.

Główne obszary badań: literatura amerykańska, twórczość poetycka T. Mertona i K. Wojtyły, myśl kard. S. Wyszyńskiego.

Autor artykułów na powyższe tematy oraz wierszy publikowanych w wydawnictwach zbiorowych.

Ks. José Luis Illanes, profesor, teolog, prawnik. Urodzony w 1933 r. w Sewilli (Hiszpania). Studia prawnicze na uniwersytecie w Sewilli i Uniwersytecie Nawarry w Pamplonie, teologiczne na Uniwersytecie Laterańskim w Rzymie.

Profesor teologii na Uniwersytecie Nawarry w Pamplonie.

Członek Papieskiej Akademii Teologicznej w Rzymie, Societas Internationalis Scotistica, Societá Internazionale Tommaso d'Aquino, International Institute for the Advancement of Newman-Research, Institut International Jacques Maritain, Asociación para el Estudio de la Doctrina Social de la Iglesia (AEDOS), sekcji hiszpańskiej European Business Ethics Network oraz utworzonej w Rzymie komisji teologiczno-historycznej przygotowującej Jubileusz Roku 2000. Związany z Opus Dei.

Główne obszary badań: teologia moralna, teologia duchowości, teologia rzeczy ziemskich (szczególnie zagadnienie stosunku Kościół-świat, powołanie i misja świeckich) oraz metodologia teologii.

Publikacje książkowe: *La santificación del trabajo* (1966); *Hablar de Dios* (1969); *Cristianismo, historia, mundo* (1973); *Progresismo liberación* (współautor, 1975); *Sobre el saber teológico* (1978); *Ética y teología ante la crisis contemporánea* (red., 1980); *Hans Küng, „Ser cristiano”: análisis crítico* (1983); *Mundo y santidad* (1984); *El itinerario jurídico del Opus Dei. Historia y defensas de un carisma* (współautor, 1990); *Teología y Facultades de Teología* (1991); *El Opus Dei en la Iglesia* (współautor, 1993); *Espiritualidad sacerdotal* (1994); *Historia de la teología* (współautor, 1995); *Ante Dios y en el mundo. Estudios sobre el pensamiento de Juan Pablo II* (1997); *Espiritualidad y sacerdocio* (1999); *Desafíos teológicos de la nueva evangelización. En el horizonte del tercer milenio* (1999).

Maria J a s i ń s k a - W o j t k o w s k a, profesor, teoretyk i historyk literatury polskiej. Urodzona w 1926 r. w Zamościu. Studia z zakresu filologii polskiej na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim i Uniwersytecie Łódzkim.

W latach 1951-1995 pracownik naukowo-dydaktyczny KUL, 1968-1975 – członek redakcji „Roczników Humanistycznych”, 1969-1974 członek redakcji „Zeszytów Naukowych KUL”, 1971 – kierownik Komisji Badań nad Literaturą Katolicką w Towarzystwie Naukowym KUL, przekształconej w 1974 w Zakład Badań nad Literaturą Religijną, od 1972 redaktor działu „Literatura polska” w *Encyklopedii katolickiej*, 1975-1996 kierownik Katedry Literatury Współczesnej KUL.

Ponadto kurator domu akademickiego, przez kilka lat wykładowca w Wyższym Seminarium Duchownym w Lublinie, członek Rady Diecezjalnej powołanej przez bp. Bolesława Pylaka, członek zespołu Synodu Lubelskiego pod kierunkiem bp. Jana Śrutwy. W okresie studiów uczestnik „Juventus Christiana”.

Główne obszary badań: teoria literatury i historia literatury polskiej (ze szczególnym uwzględnieniem problematyki religijnej).

Najważniejsze publikacje książkowe: *Matka Boska w poezji polskiej* (1959); *Narrator w powieści przedromantycznej* (1965); *Zagadnienia biografii literackiej* (1971); *Proza polska w kręgu religijnych inspiracji* (współred., 1993); *Religijne aspekty literatury polskiej XX wieku* (współred., 1997); *Horyzonty literackiego sacrum* (w druku). Współredaktorka rocznika bibliograficznego Zakładu Badań nad Literaturą Religijną KUL: „Religia a Literatura” (6 tomów).

Abp J ó z e f K o w a l c z y k, doktor, prawnik kanonista, archiwista. Urodzony w 1938 r. w miejscowości Jadowniki Mokre (woj. tarnowskie). Studia z zakresu teologii w Warmińskim Seminarium Duchownym „Hosianum” w Olsztynie, z zakresu prawa kanonicznego na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim i Papieskim Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie.

W 1962 r. wikariusz w parafii Przenajświętszej Trójcy w Kwidzynie. W latach 1967-1969 współpracownik Generalnego Sekretariatu Synodu Biskupów, 1969-1978 pracownik Kongregacji do spraw Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów, obrońca węzła małżeńskiego, od 1978 przewodniczący komisji do spraw publikacji pism i przekładów obcojęzycznych dzieł Karola Wojtyły. Od 1978 do 1989 r. organizator i kierownik Sekcji Polskiej w Sekretariacie Stanu, uczestnik wielu zagranicznych podróży Ojca Świętego Jana Pawła II. W 1989 r. konsekrowany. Od tegoż roku nuncjusz apostolski w Polsce. Negocjator i sygnatariusz Konkordatu pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Stolicą Apostolską w 1993 r.

Członek Rady Administracyjnej Watykańskiej Fundacji im. Jana Pawła II, dziekan Korpusu Dyplomatycznego akredytowanego w Polsce. Adwokat Roty Rzymskiej, archiwista Tajnego Archiwum Watykańskiego.

Honorowy członek Papieskiej Międzynarodowej Akademii Maryjnej i Zakonu Rycerskiego Grobu Bożego w Jerozolimie. Honorowy obywatel miast: Kwidzyna, Chojnic, Sandomierza. U honorowany Medalem Uniwersytetu Opolskiego.

Redaktor naczelny pierwszych czternastu tomów nauczania Jana Pawła II wydanych w języku polskim, autor m.in. książek *Dojrzewanie czasu* (1998); *Na drodze konsekrowanej* (1999); *Służyć słowu* (2000).

Kazimierz K r a j e w s k i, doktor, filozof, etyk. Urodzony w 1949 r. w Warszawie. Studia z zakresu filozofii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1979 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL.

Współzałożyciel Wszechnicy Chrześcijańsko-Demokratycznej.

Główne obszary badań: epistemologiczne podstawy etyki, etyka szczegółowa, teoria poznania.

Autor artykułów z powyższych dziedzin.

Bp Kurt K r e n n, profesor, teolog. Urodzony w 1936 r. w Rannriedl (Austria). Studia teologiczne w Linzu, Rzymie, Tybindze i Monachium.

W latach 1967-1970 pracownik naukowo-dydaktyczny na uniwersytecie w Monachium. Następnie, do roku 1975, profesor wykładowca w Filozoficzno-Teologicznej Wyższej Szkole Diecezjalnej w Linzu, a w 1974-1975 r. również w Sankt Pölten. Od 1975 r. profesor na Wydziale Teologii Katolickiej Uniwersytetu w Regensburgu. W latach 1987-1991 sufragan archidiecezji wiedeńskiej. Od 1991 biskup ordynariusz w Sankt Pölten.

Referent Konferencji Biskupów Austrii do spraw Sportu i Stałego Diakonatu.

Główne obszary badań: teologia systematyczna, eklezjologia.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Vermittlung und Differenz? Vom Sinn des Seins in der Befindlichkeit der Partizipation beim hl. Thomas von Aquin* (1962); *Die wirkliche Wirklichkeit Gottes: Gott in der Sprache heutiger Probleme* (1974); *Priesterbildung und Tiefenpsychologie* (1990); *Worte auf dem Weg. Gedanken eines Hirten der Kirche* (1997).

Ks. Józef K u d a s i e w i c z, profesor, biblista. Urodzony w 1926 r. w Kijach na Kielecczyźnie. Studia w Wyższym Seminarium Duchownym w Kielcach, na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim i w Papieskim Instytucie Biblijnym w Rzymie.

W latach 1956-1957 wikariusz parafii katedralnej w Kielcach i prefekt szkół średnich. Od 1961 r. wykładowca w WSD w Kielcach, a także na KUL (obecnie emerytowany). W latach 1982-1986 kierownik Instytutu Nauk Biblijnych KUL, 1971-2001 kierownik Katedry Teologii Biblijnej Nowego Testamentu.

Członek Towarzystwa Naukowego KUL, Rady Naukowej Instytutu Jana Pawła II KUL oraz Komisji Nauki Wiary przy Konferencji Episkopatu Polski.

Główne obszary badań: Ewangelie synoptyczne w aspekcie historycznym, teologicznym i literackim, biblistyka stosowana i teologia biblijna.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Biblia, historia, nauka* (1978); *Ewangelie synoptyczne dzisiaj* (1986); *Jezus historii a Chrystus wiary* (1987); *Biblia w nauczaniu chrześcijańskim* (red., współautor, 1991); *Matka Odkupiciela* (1991, tłum. na język rosyjski); *The Synoptic Gospel Today* (1996); *Odkrywanie Ducha Świętego* (1998); *Nowe tajemnice różańca świętego* (2002). Autor tłumaczeń i komentarzy do listów św. Jana w Biblii Poznańskiej.

Edmond M a l i n v a u d, profesor, ekonomista. Urodzony w 1923 r. w Limoges (Francja).

Początkowo zatrudniony w École Polytechnique. W latach 1946-1966 administrator, a następnie inspektor generalny INSEE (Narodowego Instytutu Statystyki i Badań Ekonomicznych). Od 1962 do 1966 r. dyrektor École Nationale de la Statistique et de l'Administration Economique, 1972-1974 dyrektor Direction de la Prévision Ministre de l'Economie et des Finances (we francuskim Ministerstwie Gospodarki i Finansów). Następnie, do 1987 r., dyrektor generalny INSEE.

W latach 1957-1993 dyrektor École des Hautes Études en Sciences Sociales.

Profesor uniwersytetów w Berkeley w Kalifornii (1961-1967) i w Paryżu (1969-1972). Od 1988 do 1993 r. profesor Collège de France.

Prezes Papieskiej Akademii Nauk Społecznych.

Główne obszary badań: teoria i praktyka makroekonomii, metodologia nauk ekonomicznych.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Abrégé de la croissance française* (1972); *Essais sur la théorie du chômage* (1983); *Voies de la recherche macroéconomique* (1993); *Macroeconomic Theory* (t. 1-3, 1998-2000); *Leçons de théorie microéconomique* (1999).

Alina M e r d a s RSCJ, doktor, historyk literatury, publicystka, tłumaczka. Urodzona w 1924 r. w Raczycach k. Ostrowa Wlkp. Studia z zakresu filologii polskiej na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu.

Od 1955 do 1975 roku nauczycielka w Liceum Ogólnokształcącym Zgromadzenia Sacré Coeur w Polskiej Wsi-Pobiedziskach, 1973-1976 wykładowca w Gorzowskim Wyższym Seminarium Duchownym w Gościkowie-Paradyżu, 1974-1975 w WSD Oblatów Maryi Niepokalanej w Obrze, 1980-1981 w WSD w Poznaniu.

W latach 1974-1975 członek Zarządu prowincji Zgromadzenia Sióstr Najświętszego Serca Jezusa – *Sacré Coeur*, 1978-1982 przełożona domu w Warszawie, 1983-1987 odpowiedzialna za formację ciągłą w zgromadzeniu, 1988-1991 przełożona domu w Poznaniu.

Ostatnia prezeska Sodalicji Mariańskiej Akademiczek w Toruniu. Zaangażowana w działania Duszpasterstwa Środowisk Twórczych w Warszawie. Członek PEN-Clubu. Współpracownik Radia „Józef” (w pierwszym czteroletnim okresie) oraz wielu czasopism katolickich.

Główne obszary badań: twórczość Norwida, ewangelizacja kultury poprzez mass media.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Łuk przymierza. Biblia w poezji Norwida* (1983); *Ocalony wieniec. Chrześcijaństwo Norwida na tle odrodzenia religijnego w porewolucyjnej Francji* (1996); *Zamysły Jego serca. Zgromadzenie Sacré Coeur w Polsce* (2000); *W wieczne zachwycenie. Trzydziestodniowe rekolekcje z Norwidem* (2001) oraz C. Norwid, *Ku prawdzie pierwowzoru. Myśli religijne* (wybór i wprowadzenie, 1997).

Jarosław M e r e c k i SDS, doktor, filozof. Urodzony w 1960 r. w Bisztyнку w woj. olsztyńskim. Studia z zakresu filozofii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim oraz w Internationale Akademie für Philosophie w Liechtensteinie.

Od 1991 r. wykładowca etyki w Wyższym Seminarium Duchownym Salwatorianów w Bagnie w woj. wrocławskim. Od 1991 r. współpracownik Istituto Polacco di Cultura Cristiana w Rzymie. Od 1994 r. pracownik KUL, od 2000 r. zastępca redaktora naczelnego kwartalnika „Ethos”. Obecnie wykładowca antropologii filozoficznej i etyki w Instytucie Studiów nad Małżeństwem i Rodziną na Papieskim Uniwersytecie Laterańskim w Rzymie. Od 2001 r. członek redakcji kwartalnika „Nuntium” (PUL).

Główne obszary badań: etyka, związki etyki i antropologii (zwłaszcza teoria prawa naturalnego), filozofia polityki.

Publikacje książkowe: *Rocco Buttiglione. Doktorat honoris causa KUL* (red., 1994); *Wokół encykliki „Veritatis splendor”* (red., 1994); *Europa jako pojęcie filozoficzne* (współautor, 1996); *ABC etyki* (współautor, 1996); *Spór o prawo naturalne* (2001). Tłumacz literatury filozoficznej, m. in. książek R. Buttiglione, R. Spaemanna, J. Maritaina, V. Possentiego, O. Höffego.

Vittorio M e s s o r i, dziennikarz. Urodzony w 1941 r. w Sassuolo (Modena, Włochy). Studia z zakresu nauk politycznych na uniwersytecie w Turynie.

Od 1972 r. zawodowy dziennikarz, do 1978 związany z „La Stampa”, obecnie z Grupą Czasopism Paulińskich („Famiglia Cristiana”, „Jesus”).

Wyróżniony nagrodami: Premio Pontano, Premio Nazionale Cultura Cattolica, Premio Bancuella.

Autor licznych publikacji i artykułów głównie o tematyce religijnej, tłumaczonych na wiele języków, m.in. książek: *Ipotesi su Gesù* (1976, wyd. pol. *Opinie o Jezusie*, 1994); *Scommessa sulla morte* (1982); *Rapporto sulla fede: a colloquio con il card. Ratzinger* (1985, wyd. pol. *Raport o stanie wiary. Z księdzem kardynałem Josephem Ratzingerem rozmawia Vittorio Messori*, 1986); *Inchiesta sul cristianesimo* (1987); trylogia: *Pensare la storia* (1992); *La sfida della fede* (1993); *Le cose della vita* (1995); *Patí sotto Ponzio Pilato?* (1992, wyd. pol. *Umęczon pod Ponckim Pilatem?*, 1996); *Opus Dei: un'indagine* (1994); *Varcare la soglia della speranza: intervista a Giovanni Paolo II* (1994).

Kard. Stanisław N a g y, profesor, teolog. Urodzony w 1921 r. w Starym Bieruniu k. Katowic. Studia w Seminarium Duchownym oo. Franciszkanów w Krakowie, na Uniwersytecie Jagiellońskim oraz na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Członek Zgromadzenia Księży Najświętszego Serca Jezusowego.

W latach 1952-1958 rektor Seminarium Księży Sercanów w Tarnowie. Od 1958 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL (obecnie emerytowany). Wykładowca w Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie, na Papieskim Wydziale Teologicznym we Wrocławiu oraz w Wyższym Seminarium Duchownym Księży Sercanów w Stadnikach.

W 2003 r. konsekrowany, wyniesiony do godności arcybiskupa i kreowany kardynałem.

Uczestnik Nadzwyczajnego Synodu Biskupów w 1985 r. Członek Międzynarodowej Komisji Teologicznej (przez dwie kadencje), międzynarodowej redakcji „Communio”. Przewodniczący Rady Naukowej Instytutu Jana Pawła II KUL.

Główne obszary badań: teologia fundamentalna, eklezjologia, ekumenizm.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Chrystus w Kościele* (1982); *Kościół na drogach jedności* (1985); *Na progu trzeciego tysiąclecia* (1996); *Papież z Krakowa. Szkice do pontyfikatu Jana Pawła II* (1997).

Vittorio P o s s e n t i, profesor, filozof moralista. Urodzony w 1938 r. w Rzymie.

Obecnie pracownik naukowo-dydaktyczny uniwersytetu w Wenecji. Współpracownik czasopism włoskich.

Członek Società Filosofica Italiana i Società Internazionale Tommaso d'Aquino, konsultant Związku Włoskich Wykładowców Filozofii (ADIF). Założyciel Międzynarodowego Instytutu Jacquesa Maritaina w Rzymie.

Główne obszary badań: metafizyka, teoria poznania, etyka, filozofia społeczna i polityczna.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Giorgio La Pira e il pensiero di San Tommaso* (1983); *La buona società. Sulla ricostruzione della filosofia politica* (1983, w języku portugalskim 1987); *Oltre l'Illuminismo. Il messaggio sociale cristiano* (1992; wyd. pol. *Katolicka nauka społeczna wobec dziedzictwa oświecenia*, 2000); *Le società liberali al bivio. Lineamenti di filosofia della società* (1992); *Racionalismo critico e metafisica. Quale realismo?* (1994); *Dio e il male* (1995, w języku hiszpańskim 1997); *Il nihilismo teoretico e la „morte della metafisica”* (1995; wyróżniona nagrodą „Premio Internazionale Salvatore Valitutti”; wyd. pol. *Nihilizm teoretyczny i „śmierć metafizyki”*, 1998); *Approssimazioni all'essere* (1995); *Cattolicesimo e modernità. Balbo. Del Noce. Rodano* (1996); *Filosofia e rivelazione* (1999); *Filozofia po nihilizmie. Spojrzenie na przyszłość* (2003). Wydawca serii: „Scienze umane e filosofia” i „Seconda navigazione. Annuario di filosofia” oraz dzieł J. Maritaina.

Kard. Joseph R a t z i n g e r, profesor, teolog. Urodzony w 1927 r. w Marktl (Bawaria, Niemcy). Studia teologiczne i filozoficzne w Wyższym Instytucie Teologicznym w Freising oraz na uniwersytecie w Monachium.

Wykładowca teologii fundamentalnej i dogmatycznej w Freising, później w Bonn. Od 1963 r. profesor w Münster, od 1966 r. – w Tybindze, od 1969 – w Regensburgu. W 1977 r. mianowany biskupem, a następnie (w tym samym roku) kardynałem. Od 1981 r. prefekt Kongregacji Nauki Wiary, przewodniczący Międzynarodowej Komisji Teologicznej i Papieskiej Komisji Biblijnej.

Ekspert na Soborze Watykańskim II, współzałożyciel czasopisma „Concilium”. Od 1981 r. przewodniczący Międzynarodowej Komisji Teologicznej.

Główne obszary badań: dogmatyka, teologia fundamentalna.

Ważniejsze publikacje książkowe: *Volk und Haus Gottes in Augustinus Lehre von der Kirche* (1954); *Die Geschichtstheologie des heiligen Bonaventura* (1959); *Die christliche Brüderlichkeit* (1960); *Einführung in das Christentum* (1968; wyd. pol. *Wprowadzenie w chrześcijaństwo*, 1970); *Eschatologie – Tod und ewiges Leben* (1978; wyd. pol. *Eschatologia – śmierć i życie wieczne*, 1984); *Theologische Prinzipienlehre* (1982); *Rapporto sulla fede. Vittorio Messori a colloquio con Joseph Ratzinger* (1985; wyd. pol. *Raport o stanie wiary. Z ks. kardynałem Josephem Ratzingerem rozmawia Vittorio Messori*, 1986); *Kirche, Ökumene und Politik* (1987; wyd. pol. *Kościół, ekumenizm, polityka*, 1990); *Wahrheit, Werte, Macht* (1993; wyd. pol. *Prawda, wartości, władza*, 1999); *Ein neues Lied für den Herrn* (1995; wyd. pol. *Nowa pieśń dla Pana*, 1999); *Salz der Erde* (1996; wyd. pol. *Sól ziemi. Chrześcijaństwo i Kościół katolicki na przełomie tysiącleci*, 1997); *Die Vielfalt der Religionen und der Eine Bund* (1999; wyd. pol. *Granice dialogu*, 1999); *God and the World: Beliving and Living in Our Time* (2000); *Encyklopedia chrześcijaństwa: Historia i współczesność. 2000 lat na-*

dziei (2000); *Czas przemian w Europie: Miejsce Kościoła i świata* (2001); *Bóg jest blisko nas. Eucharystia: centrum życia* (2003).

Adam R o d z i ń s k i, profesor, etyk, filozof kultury. Urodzony w 1920 r. w Grabnie k. Wojnicza. Studia z zakresu filologii polskiej i filozofii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. W latach 1952-1996 pracownik naukowo-dydaktyczny KUL.

Członek Towarzystwa Naukowego KUL, Rady Naukowej Instytutu Jana Pawła II KUL i Kolegium Redakcyjnego kwartalnika „Ethos”.

Główny obszar badań: aksjologia kultury.

Najważniejsze publikacje: *Sprawiedliwość chrześcijańska wobec problemu nierówności majątkowych w II i III wieku* (1960); *U podstaw kultury moralnej* (1968); *Osoba i kultura* (1985); *Osoba, moralność, kultura* (1989); *Na orbitach wartości* (1998).

Kard. Camillo R u i n i, profesor, filozof, teolog dogmatyk. Urodzony w 1931 r. w Sassuolo w północnych Włoszech. Studia filozoficzne i teologiczne na Papieskim Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie.

W latach 1957-1968 wykładowca w seminarium duchownym w Reggio Emilia, 1977-1983 w Teologicznym Studium Akademickim w Bolonii. Od 1968 do 1986 r. wykładowca w Międzydiecezjalnym Studium Teologicznym w Modenie (w latach 1968-1977 rektor tej uczelni). W 1983 roku konsekrowany, biskup pomocniczy diecezji Reggio Emilia i Guastalla. W 1986 r. mianowany sekretarzem generalnym Włoskiej Konferencji Biskupów. Od 1990 r. członek Rady Sekretariatu Generalnego. Od 1991 r. wikariusz generalny Diecezji Rzymskiej i przewodniczący Włoskiej Konferencji Biskupów. W 1991 r. wyniesiony do godności arcybiskupa, a następnie kreowany kardynałem.

Archiprezbiter Patriarchalnej Archibazyliki Laterańskiej i Wielki Kanclerz Papieskiego Uniwersytetu Laterańskiego.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Evangelizzazione e promozione umana: un approccio teologico* (1976); *Redenzione e cultura* (1984); *Dalla Parola alla cultura* (1987); *Il Vangelo nella nostra storia. Chiesa, cultura e società in Italia* (1989); *Teoria della Razionalità e Ragioni della Fede* (1994); *Chiesa del nostro tempo* (t. 1 – 1996, t. 2 – 2001); *Chiesa e cultura verso il 2000. Ragioni e prospettive di un impegno culturale* (1999).

Zdzisław J. R y n, profesor, lekarz, publicysta, alpinista. Urodzony w 1938 r. w Szczyrku. Studia w krakowskiej Akademii Medycznej.

Od 1965 do 1984 r. pracownik Kliniki Psychiatrycznej AM w Krakowie. W latach 1984-1989 kierownik Zakładu Psychologii Klinicznej Uniwersytetu Jagiellońskiego. Od 1984 r. kierownik Zakładu Patologii Społecznej Katedry Psychiatrii Collegium Medicum UJ. Od 1997 r. pracownik naukowy Instytutu Rehabilitacji Akademii Wychowania Fizycznego w Krakowie (Zakład Rehabilitacji w Neurologii i Psychiatrii).

Od 1991 do 1996 r. Ambasador Nadzwyczajny i Pełnomocny RP w Chile i Boliwii. W latach 1997-2000 Konsul Honorowy Chile w Krakowie.

Uczestnik wypraw alpinistyczno-naukowych: Kaukaz (1966), Hindukusz (1971), Andy Patagońskie (1973-1974), Andy Boliwii (1978-1979), Aconcagua (1985), wulkany Meksyku (1988-1989), Antarktyda (1994), Wyspa Wielkanocna (1995, 1998), wulkany Araukanii (1999), Ski Alpino de Chile (1999), wulkany Atacamy i Kordyliera Domeyki (2000), Las Tortolas – Andy Chilijskie (2003) i in.

Główne obszary badań: psychiatria kliniczna, społeczna i sądowa, patologia wojny i obozów koncentracyjnych, medycyna górską, psychiatria transkulturowa, etyka medyczna.

Członek Société Européenne du Culture, International Society for Mountain Medicine, Polskiego Towarzystwa Psychiatrycznego, Polskiego Towarzystwa Lekarskiego, Polskiego Towarzy-

stwa Psychologicznego, Polskiej Akademii Medycyny, Komisji Etyki Medycznej PAU, Polskiego Towarzystwa Studiów Latinoamerykańskich (prezes oddziału w Krakowie, członek Zarządu Głównego), The Explorers Club (FI), Tatrzańskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego (lekarz i ratownik) i innych. Prezes Corporación Cultural Ignacio Domeyko (Chile). Członek Honorowy Sociedad Chilena de Neurologia, Psiquiatria y Neurocirugia, Sociedad Chilena de Medicina de Aviación y Cósmica, Academia Chilena de Medicina – Instituto de Chile. Członek komitetów redakcyjnych: „Wierchy”, „Psychiatria Polska”, „Wiadomości Psychiatryczne”, „Rehabilitacja Medyczna”, „Ameryka Łacińska”, „Charaktery”.

Profesor Honorowy Universidad de Chile, Universidad de La Serena i Universidad de Valparaíso.

Odznaczony m.in. Escudo de Armas de la Nuestra Señora de La Paz, Cruz Grande Orden de Merito de Chile. Honorowy obywatel miasta La Serena (Chile).

Najważniejsze publikacje książkowe: *Medycyna i alpinizm* (1973); *Los Andes y La Medicina* (1981); *Cierpienie ma tysiąc twarzy. Jan Paweł II i chorzy* (red., 1988, wyd. hiszpańskie *El dolor tiene mil rostros. Juan Pablo II y los enfermos*, 1993); *Ethics in Medicine* (współred., 2001); *Sztuka rozmowy z chorym* (2001); *Elementarz Antoniego Kępińskiego dla zdrowego i chorego, czyli autoportret człowieka* (red., 2002); *Ignacy Domeyko – Obywatel świata. Ignacio Domeyko – Ciudadano del mundo* (red., 2002); *Rok Ignacego Domeyki 2002. Pod auspicjami UNESCO* (2003).

Kard. José Saraiva Martins CMF, profesor, teolog. Urodzony w 1932 r. w Gagos do Jarmelo (Portugalia). Studia z zakresu filozofii i teologii na uniwersytecie w Taipei (Taiwan) i na Katolickim Uniwersytecie w Leuven w Belgii oraz na uczelniach rzymskich.

Wykładowca teologii na różnych uczelniach w Rzymie, od 1969 r. na Papieskim Uniwersytecie „Urbanianum”, przez trzy kadencje rektor tej uczelni. W 1988 r. mianowany sekretarzem Kongregacji do spraw Wychowania Katolickiego i konsekrowany, wyniesiony do godności arcybiskupa. Prefekt Kongregacji do spraw Kanonizacyjnych (od 1998). W 2001 r. kreowany kardynałem.

Ważne publikacje książkowe: *Istruzione sullo studio dei Padri della Chiesa nella formazione sacerdotale* (współautor, 1989); *Instruction on the study of the Fathers of the Church in the formation of priests* (współautor, 1989); *Instruktion über das Studium der Kirchenväter in der Priesterausbildung* (współautor, 1989); *Instrucción sobre el estudio de los Padres de la Iglesia en la formación sacerdotal* (współautor, 1989); *Instruction sur l'Etude des Peres de l'Eglise dans la formation sacerdotale* (współautor, 1989).

Kard. Angelo Scola, profesor, filozof, teolog. Urodzony w 1941 r. w Malgrate (prowincja Lecce). Studia z zakresu filozofii na Uniwersytecie Katolickim w Mediolanie i z zakresu teologii we Fryburgu szwajcarskim.

Od 1982 r. profesor antropologii teologicznej w Instytucie Studiów nad Małżeństwem i Rodziną na Papieskim Uniwersytecie Laterańskim w Rzymie, od 1995 r. dyrektor tegoż Instytutu. W latach 1995-2002 także rektor Papieskiego Uniwersytetu Laterańskiego w Rzymie.

W latach 1986-1991 konsultor Kongregacji Nauki Wiary. Członek Papieskiej Rady do spraw Duszpasterstwa Służby Zdrowia i Kongregacji do spraw Duchowieństwa.

W 1987 r. ekspert na Synodzie Biskupów na temat powołania i misji świeckich. W 1991 r. mianowany biskupem Grosseto. W 2002 r. ogłoszony patriarchą Wenecji.

Najważniejsze publikacje książkowe: *La fondazione teologica della legge naturale nello Sciputum super „Sententiis” di San Tommaso d'Aquino* (1982); *L'Alba della dignità umana* (1982); *Voyage autour du Concile – Entretien avec le Cardinal Henri de Lubac* (1985); *Prüfet alles, das Gute behaltet – Gespräche mit Hans Urs von Balthasar* (1985); *Avvenimento e tradizione. Questioni di ecclesiologia* (1987); *Idendidad y diferencia. La relación hombre-mujer* (1989); *Hans Urs von Balthasar: uno stile teologico* (1991); *Questioni di Antropologia Teologica* (1996); *L'esperienza elementare. La vena profonda del Magistero di Giovanni Paolo II* (2003).

Robert A. S i r i c o CSP, teolog, duszpasterz, ekonomista, publicysta. Studia na Uniwersytecie Południowej Kalifornii, Uniwersytecie Londyńskim oraz Catholic University of America w Waszyngtonie.

Po piętnastu latach działalności publicznej założyciel (w 1990 r.) Acton Institute for the Study of Religion and Liberty. Duszpasterz chorych na AIDS przy National Institute of Health. Współpracownik „Wall Street Journal”, „Forbes”, „New York Times”, „London Financial Times”, „Washington Times”, „National Review”. Komentator stacji telewizyjnych, m.in. CNN, ABC, BBC.

Członek Mont Pélerin Society, The Mackinac Center w Midland, American Academy of Religion, Philadelphia Society. Członek Rady Doradczej Instytutu Obywatelskiego w Pradze. Związany z Internationale Akademie für Philosophie (Liechtenstein).

Główne obszary badań: religia, polityka, ekonomia, prawa obywatelskie, nauczanie społeczne Kościoła.

Doktor honoris causa Franciscan University of Steubenville.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Catholicism's Developing Social Teaching* (1992); *Entrepreneurial Vocation* (2002).

Tadeusz S t y c z e ń SDS, profesor, filozof, etyk. Urodzony w 1931 r. w Wołowicach k. Krakowa. Studia teologiczne na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie, filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1963 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL. W latach 1978-2002 kierownik Katedry Etyki. Od 1982 r. dyrektor Instytutu Jana Pawła II KUL, członek Rady Naukowej tegoż Instytutu, redaktor naczelny kwartalnika „Ethos”. Profesor Instytutu Studiów nad Małżeństwem i Rodziną Uniwersytetu Laterańskiego w Rzymie.

Członek-założyciel Internationale Akademie für Philosophie (Dallas, USA, obecnie Liechtenstein), członek Towarzystwa Naukowego KUL, Polskiego Towarzystwa Filozoficznego. Konsultor Papieskiej Rady do spraw Rodziny oraz Papieskiej Rady do spraw Duszpasterstwa Służby Zdrowia. Członek Rady Zarządzającej Papieskiej Akademii Życia. Redaktor „Roczników Filozoficznych KUL” (z. 2), współpracownik czasopism: „Aletheia”, „Anthropotes” i „La Nuova Europa”.

Doktor honoris causa Uniwersytetu Nawarry w Pamplonie.

Główne obszary badań: etyka, metaetyka, antropologia filozoficzna i teologiczna, myśl Jana Pawła II.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Problem możliwości etyki jako empirycznie uprawomocnionej i ogólnie ważnej teorii moralności. Studium metaetyczne* (1972); *Zarys etyki, cz. 1: Metaetyka* (1974); *Der Streit um den Menschen* (współautor, 1979); *Etyka niezależna?* (1980); *W drodze do etyki* (1984); *Jedynie prawda wyzwala. Rozmowy o Janie Pawle II* (współautor, 1986); *Miłości, gdzie jesteś? Medytacje rekolekcyjne* (współautor, 1986); *Wolność w prawdzie* (1988); *Nienarodzony miarą demokracji* (red., 1991); *Wprowadzenie do etyki* (1993); *Solidarność wyzwala* (1993); *Urodziłeś się, by kochać* (1993); *Życie jest święte* (współred., 1993); *Czytając „Przekroczyć próg nadziei”* (współred., 1995); *ABC etyki* (współautor, 1996); *O etyce Karola Wojtyły – uczeń* (1997); *Medicine and Law: For or Against Life?* (współred., 1999; wyd. pol. *Medycyna i prawo: za czy przeciw życiu?*, 1999); *Rozum i wiara wobec pytania: Kim jestem?* (2001); *Modlitwa w Getsemani wciąż trwa* (wyd. w językach pol., niem. 2003, wł. 2004). Redaktor serii: „Człowiek i Moralność”, „Jan Paweł II Naucza”, „Biblioteka «Ethosu»”.

David S u l l i v a n MAfr, magister, teolog, misjonarz. Urodzony w 1946 r. w Dublinie. Studia z zakresu historii i literatury francuskiej w University College w Dublinie oraz z zakresu teologii na uniwersytecie w Strasburgu.

Od 1974 do 1976 r. nauczyciel matematyki w Ugandzie (jako misjonarz świecki). Święcenia kapłańskie w 1978 r. W latach 1978-1982 i 1985-1988 duszpasterz w parafii w Ugandzie. Od 1988-

-1993 r. ojciec duchowny nowicjatu w zgromadzeniu Misjonarzy Afryki (Ojców Białych) w Kasama w Zambii. Obecnie, od 1995 r. rektor Wyższego Seminarium Misjonarzy Afryki w Lublinie.

Popularyzator pracy misyjnej i problematyki afrykańskiej.

Andrzej S z o s t e k MIC, profesor, etyk. Urodzony w 1945 r. w Grudziądzu. Studia filozoficzne i teologiczne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1971 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL, w latach 1993-2002 kierownik Katedry Etyki Szczegółowej, od 2002 kierownik Katedry Etyki. W latach 1992-1998 prorektor, a od 1998 r. rektor KUL.

W latach 1992-1997 członek Międzynarodowej Komisji Teologicznej Kongregacji Nauki Wiary. Członek zwyczajny Papieskiej Akademii Życia, członek Internationale Akademie für Philosophie (Liechtenstein), Lubelskiego Towarzystwa Naukowego oraz Towarzystwa Naukowego KUL. Członek Rady Naukowej Instytutu Jana Pawła II KUL i zespołu redakcyjnego kwartalnika „Ethos”, współpracownik czasopisma „Anthropotes”.

Wyróżniony m.in. Nagrodą im. Włodzimierza Pietrzaka.

Główne obszary badań: argumentacja w etyce, istota poznania moralnego (sumienia), zagadnienia etyki miłości i życia, myśl Karola Wojtyły.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Der Streit um den Menschen* (współautor, 1979); *Normy i wyjątki* (1980); *Die Würde des Menschen* (współautor, 1986); *Miłości, gdzie jesteś? Medytacje rekolekcyjne* (współautor, 1986); *Sein und Handeln in Christus* (współautor, 1988); *Natura – rozum – wolność* (1989, wyd. niemieckie *Natur-Vernunft-Freiheit*, 1992); *Pogadanki z etyki* (1993; wyd. białoruskie *Besydi z etiki*, 1999); *Wokół godności, prawdy i miłości. Rozważania etyczne* (1995). Redaktor serii: „Człowiek i Moralność”, „Etyka i Technika”.

Ks. Jerzy S z y m i k, profesor, teolog, poeta. Urodzony w 1953 r. w Pszowie na Górnym Śląsku. Studia teologiczne w Wyższym Śląskim Seminarium Duchownym w Krakowie oraz na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

W latach 1979-1986 wikariusz w Siemianowicach Śląskich i Chorzowie-Batorym. Od 1991 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL, obecnie kierownik Katedry Chrystologii Instytutu Teologii Dogmatycznej. Współpracownik redakcji „Gościa Niedzielnego”.

Główne obszary badań: teologia dogmatyczna, literaturoznawstwo i metodologia tych nauk.

Autor kilkunastu książek naukowych i eseistycznych, m.in.: *W poszukiwaniu teologicznej głębi literatury. Literatura piękna jako „locus theologicus”* (1994); *Problem teologicznego wymiaru dzieła literackiego Czesława Miłosza. Teologia literatury* (1996); *Kocham teologię! Dlaczego?* (1998); *Być dla, czyli myśleć sercem* (1999); *Teologia w krainie pepsi-coli* (1999); *Teologia na początek wieku* (2001); *Akropol z hołdy, czyli teologia Śląska* (2002); *Wszystko zjednoczyć w Chrystusie. Teologia, poezja, życie* (2003), oraz ośmiu tomów poetyckich, najnowszy *Błękit* (2003), i wyboru poezji *Z każdą sekundą jestem bliżej Domu* (2001).

Bruno V e s p a, dziennikarz. Urodzony w 1944 r. w Aquila (Włochy). Studia z zakresu prawa w Rzymie.

Od 1962 r. współpracownik stacji radiowej RAI. W roku 1968 przyjęty do pracy w telewizyjnych wiadomościach, a następnie zatrudniony w stacji telewizyjnej RAI – w latach 1989-1992 dyrektor wiadomości telewizyjnych w programie pierwszym. Pomysłodawca i prowadzący wielu programów informacyjnych (m.in. „Porta a porta”), audycji politycznych (np. z Arrigo Petacco) oraz transmisji specjalnych.

Wyróżniony Nagrodą św. Wincentego.

Najważniejsze publikacje książkowe: *E anche Leone votò Pertini* (1978); *Intervista sul socialismo in Europa* (1980); *Telecamera con vista* (1993); *Il cambio* (1994); *Il duello* (1995); *La svolta* (1996); *La sfida* (1997); *La corsa* (1998); *1989-2000. Dieci anni che hanno sconvolto l'Italia* (1999).

Ks. Romuald J. W e k s l e r - W a s z k i n e l, doktor, filozof. Urodzony w 1943 r. w Starych Święcianach k. Wilna, w rodzinie żydowskiej – w getcie. Uratowany przez polskie małżeństwo Piotra i Emilię Waszkinelów (odznaczonych medalem Sprawiedliwy wśród Narodów Świata). Studia teologiczne w Warmińskim Wyższym Seminarium Duchownym w Olsztynie, filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim oraz w Instytucie Katolickim w Paryżu.

Od 1971 r. pracownik KUL, początkowo w redakcji *Encyklopedii katolickiej*, następnie na Wydziale Filozofii, obecnie starszy wykładowca. Do roku 1999 wykładowca w Warmińskim Wyższym Seminarium Duchownym.

Członek Polskiego Towarzystwa Filozoficznego, Polskiego Towarzystwa Studiów Żydowskich i Towarzystwa Naukowego KUL.

Główne obszary badań: metafizyka, antropologia filozoficzna, filozofia francuska (Bergson), religia i kultura Żydów.

Autor książek *Geneza pozytywnej metafizyki Bergsona* (1986); *Błogosławiony Bóg Izraela* (2000); „*Zgłębiając tajemnicę Kościoła...*” (2003).

Ks. Alfred M. W i e r z b i c k i, doktor, filozof, poeta. Urodzony w 1957 r. w Maryninie na Lubelszczyźnie. Studia teologiczne i filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim oraz w Internationale Akademie für Philosophie w Liechtensteinie.

W latach 1982-1983 wikariusz w Nałęczowie, od roku 1983 do 1986 duszpasterz akademicki w Lublinie. W 1991 r. duszpasterz przy parafii Najświętszego Serca Jezusa w Lublinie. W latach 1992-1997 redaktor programów katolickich w Telewizji Lublin. Od 1992 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL. Od 2002 r. prorektor Wyższego Metropolitalnego Seminarium Duchownego w Lublinie.

Zastępca dyrektora Instytutu Jana Pawła II KUL. Członek Stowarzyszenia Pisarzy Polskich. Laureat Literackiej Nagrody im. J. Czechowicza.

Główne obszary badań: etyka, filozofia polityki.

Autor książek: *The Ethics of the Struggle for Liberation. Towards a Personalistic Interpretation of the Principle of Non-Violence* (1991); *Spotkania na placu* (2001); *Wokół „Tryptyku rzymskiego” Jana Pawła II* (red., 2003); *Świadkowie świadka* (współred., 2003), oraz tomików poetyckich: *Jak ciemność w ciemności* (1991); *Inaczej każdej wiosny* (1993); *Kogut z Akwilei* (1999); *Znaki szczególne* (2000); *Miejsca i twarze* (2003). Tłumacz A. Rosminiego *Zasad etyki* (1999).

Ryszard Z a j ą c z k o w s k i, doktor, teoretyk i historyk literatury. Urodzony w 1961 r. w Częstochowie. Studia z zakresu filologii polskiej i filozofii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

W latach 1997-1999 nauczyciel języka polskiego na Katolickim Uniwersytecie w Eichstätt. Od 1999 r. adiunkt w Katedrze Teorii Literatury KUL.

Członek The International Society for Religion, Literature and Culture oraz Stowarzyszenia im. Romana Brandstaettera.

Główne obszary badań: polska literatura romantyczna (zwłaszcza twórczość Cypriana Norwida i Adama Mickiewicza), poezja i proza współczesna.

Autor artykułów z powyższych dziedzin oraz książki „*Głos prawdy i sumienie*”. *Kościół w pismach Cypriana Norwida* (1998).

Zofia Z a r ę b i a n k a, profesor, literaturoznawca, krytyk literacki, poetka. Urodzona w 1958 r. w Krakowie. Studia polonistyczne na Uniwersytecie Jagiellońskim.

Od 1987 r. pracownik naukowo-dydaktyczny w Instytucie Filologii Polskiej UJ. Stały współpracownik dwumiesięcznika literackiego „Topos”.

Członek Polskiego PEN-Clubu, Stowarzyszenia Pisarzy Polskich (członek zarządu oddziału krakowskiego 1996-2001), Towarzystwa Literackiego im. Adama Mickiewicza. Członek zarządu

Polskiego Towarzystwa Mertonowskiego. W latach 2000-2002 członek Rady Programowej kwartalnika „Życie Duchowe”, obecnie członek Rady Konsultantów Wielkiej Encyklopedii Religii PWN.

Główny obszar badań: pogranicze literatury i teologii.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Poezja wymiaru sanctum* (1992); *Dwanaście Bożych słów* (współautor, 1992); *Świadectwo słowa. Rzecz o twórczości Anny Kamieńskiej* (1993); *Zakochania Anny Kamieńskiej* (1996); *Tropy sacrum w literaturze XX wieku* (2001), oraz tomy wierszy: *Człowiek rośnie w Ciszy* (1992); *Wyrwane z przestrzeni* (1996); *Niebo w czerni* (2001).

Ks. Josef Georg Ziegler, teolog, profesor. Urodzony w 1918 r. w Oberammerthal k. Ambergu (Niemcy). Studium filozofii w Wyższej Szkole Filozoficzno-Teologicznej w Bambergu, studia teologiczne w Regensburgu oraz na uniwersytecie w Würzburgu.

Podczas II wojny światowej wcielony do Luftwaffe jako lotnik radiotelegrafista, później jako skoczek spadochronowy. W 1945 r. jeńiec wojenny.

Od roku 1961 kierownik Katedry Teologii Moralnej na Uniwersytecie Jana Gutenberga w Moguncji.

Inicjator serii wydawniczej „Moraltheologische Studien”, ekumenicznych katolicko-ewangelickich wykładów z zakresu teologii moralnej na uniwersytecie w Moguncji oraz wymiany naukowej między środowiskami teologów niemieckich i polskich (1971).

W 1977 r. promotor doktoratu honoris causa dla kard. Karola Wojtyły.

Odznaczony Federalnym Krzyżem Zasługi, Bawarskim Orderem Zasługi i Medalem Oświecenia Publicznego przyznany przez rząd polski (1991). Honorowy senator Uniwersytetu Jana Gutenberga w Moguncji. Prałat honorowy Jego Świątobliwości.

Doktor honoris causa Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie (1983).

Główny obszar badań: teologia moralna.

Abp Józef Życiński, profesor, filozof, teolog. Urodzony w 1948 r. w Nowej Wsi k. Piotrkowa Trybunalskiego. Studia w Seminarium Duchownym w Częstochowie, na Papieskim Wydziale Teologicznym w Krakowie, w Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie, a także na Katolickim Uniwersytecie w Waszyngtonie i w Katolickim Uniwersytecie w Louvain-la-Neuve.

Wykładowca wielu uniwersytetów krajowych i zagranicznych, głównie w USA. W 1990 r. mianowany biskupem ordynariuszem diecezji tarnowskiej. Od 1997 r. arcybiskup metropolita lubelski. Kierownik Katedry Relacji między Nauką a Wiarą Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego.

Współzałożyciel Ośrodka Badań Interdyscyplinarnych, współredaktor wydawnictw OBI w Tucson. Członek m.in. Papieskiej Rady Kultury i Europejskiej Akademii Nauki i Sztuki (Wiedeń).

Główne obszary badań: filozofia nauki, filozofia przyrody.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Wszechświat i filozofia* (współautor, 1980); *Język i metoda* (1983); *Drogi myślących* (współautor, 1983); *Listy do Nikodema* (1985); *Filozofować w kontekście nauki* (współautor, 1987); *Teizm i filozofia analityczna* (t. 1 – 1985, t. 2 – 1988); *Głębia bytu* (1988); *Philosophy in Science* (współautor, t. 3 – 1988); *Newton and the New Direction in Science* (współautor, 1988); *The Idea of Unification in Galileo's Epistemology* (1988); *The Structure of the Metascientific Revolution* (1988); *Pisma z kraju UB-u* (1989); *W kręgu nauki i wiary* (1989); *Dylematy ewolucji* (współautor, 1990); *Three Cultures: Science, the Humanities and Religious Values* (1990); *Bóg Abrahama i Whiteheada* (1991); *Ułaskawianie natury* (1992); *Granice racjonalności* (1993); *Sacrum i kultura* (1995); *Elementy filozofii nauki* (1996); *Ziarno samotności* (1997); *Na zachód od domu niewoli* (1997); *Europejska wspólnota ducha* (1998); *Pięć dialogów* (z Gustawem Herlingiem-Grudzińskim, 1999); *Inspiracje chrześcijańskie w powstaniu nauki nowożytnej* (2000); *Pożegnanie z Nazaretem* (2000); *Bóg postmodernistów* (2001); *Bóg i ewolucja* (2002); *Wiara wątpiących* (2003); *Od Manhattanu do Emaus* (2003).